

Generelt vil vi altså i CD gerne medvirke til at yde rådgivning for at afhjælpe splittelse af familierne, men vi føler ligesom andre ordførere, at det er vigtigt, at vi får en grundig udvalgsbehandling og en drøftelse af alle disse her problemer, inden vi går videre med forslaget.

Morten Helveg Petersen (RV):

På vegne af den radikale ordfører på området, der ikke kan være til stede i dag, skal jeg sige følgende:

Det Radikale Venstre deler Kristeligt Folkepartis bekymring over familiemønstrets udvikling i den sidste del af dette århundrede.

Vi oplever i stigende omfang, at par bliver skilt og familier brudt op. Mange børn oplever at vokse op i splittede familier, hvilket kan medføre problemer i børnenes senere liv. Rådgivning og støtte kan ofte være en stor hjælp for ægteparrene.

Det Radikale Venstre minder om, at det offentlige gennem det sociale system kan træde til, hvis et par ønsker hjælp i forbindelse med en truende skilsmisse. Det Radikale Venstre er også tryk ved, at både præster og private organisationer kan træde til som samtalepartnere for par i krise.

Vi er derimod ikke tilhængere af, at hvert amt skal være forpligtet til at oprette særlige parrådgivningskontorer. Vi ønsker ikke en yderligere institutionalisering af samfundet. Der må være områder, hvor det civile samfund, dvs. naboer, venner, kolleger og andre, træder i karakter og udfylder den vigtige rolle som samtalepartnere for deres medmennesker. Det offentliges rolle bør ikke overbetones i disse sager.

Derudover skal vi også være realistiske. Voksne, selvstændige mennesker kan i de fleste tilfælde godt selv træffe disse vigtige beslutninger, og i givne tilfælde kan en ærlig skilsmisse være bedre end et dårligt ægteskab.

Alt i alt må Det Radikale Venstre afvise beslutningsforslaget.

Tom Behnke (FP):

Der er ingen tvivl om, at både ægteskab og anden form for samlivsform, herunder også registreret partnerskab, naturligvis er af det gode, hvis det er sådan, at det fungerer. Og der er heller ingen tvivl om, at hvis der ligger nogle hindringer, som Folketinget kan fjerne, for, at folk kan leve lykkeligt sammen, så bør man da i Folketinget se på det.

Det er klart, at hvis en lovgivning er indrettet på en sådan måde, at den er med til at splitte eller ødelægge ægteskaber og samliv, så skal man se på det.

Men der er heller ingen tvivl om, at når det knager i ægteskaberne, når de ikke holder længere, så kan det da godt være, at det er en god idé med rådgivning. Men: I de tilfælde, hvor det er en god idé med rådgivning, ved parterne det godt, og de søger også rådgivning, og de er i øvrigt også klar til at betale den fulde pris for det. Hvorimod de useriøse, ja, der må man nok sige, at uanset om man så lavede dette offentlige tilbud, skatteyderfinansieret betalt rådgivning, ville det ikke hjælpe. Det ville højst hjælpe i en periode, og så ville der igen være problemer. Og så er spørgsmålet: Er det overhovedet det værd?

Nok skal vi gøre, hvad vi kan for at opmuntre til, at man bliver i ægteskaberne. Men hvis man ikke kan, hvis det virkelig er kørt helt, helt af sporet, og man lever som hund og kat, hvorfor så overhovedet yde en indsats for, at de mennesker skal blive sammen?

Hvis de virkelig ønsker at blive skilt, så må de gøre det og tage konsekvenserne af at blive det. Og det er jo så det, man må gøre op med sig selv, når man lever i ægteskab eller et registreret partnerskab: Vil man skilles, eller vil man ikke skilles, og hvilke konsekvenser har det? En af de ting, som jeg måske nok kunne savne hos nogle af borgerne i det her samfund, er evnen til at tage ansvar for deres eget liv, evnen til at tage ansvar for deres egne dispositioner. Når man vælger at indgå ægteskab, så må man også tage de konsekvenser, der følger af det.

Men med alle disse hjælpeforanstaltninger kommer vi jo længere og længere ud i et samfund, hvor man kan vælge fuldstændig frit på alle hylder. Man kan bare kaste sig ud i det ene eventyr efter det andet, og hvis der sker noget, så kommer Kristeligt Folkeparti og samler op og sørger for, at man får nogen rådgivning og nogen hjælp og nogen vejledning, til man kommer på sporet igen.

Men det er ødelæggende. Det er ødelæggende for det, der ligger i alle os mennesker, nemlig at vi bør tage ansvar for vores egne handlinger og dispositioner og tage konsekvensen af dem.

Så sagde ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jann Sjørnsen, at når folk bliver skilt, giver det jo f.eks. også boligproblemer. Der er jo samfunds-